

Tiesos Draugas Ekstra Nr. 66
LEBBS naujienos
2013 m. spalvis

*„Jei laikysitės mano mokslo, jūs iš tikro būsite mano mokiniai;
jūs pažinsite tiesą ir tiesa padarys jus laisvus.“ Jn 8,31-32*

Tiesos Draugas Ekstra yra Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjungos leidinys, platinamas elektroniniu paštu, skirtas apžvelgti mūsų bendrijos įvykius, naujienas, spausdinti aktualius straipsnius bei esė.

Šiame numeryje:

*“Tikinti Bažnyčia”: Trečioji ištrauka iš Dr. Keitho Joneso knygos
Reportažas iš Pasaulinio baptistų alianso metinio susirinkimo
Reportažas iš Europos baptistų federacijos Tarybos metinio susirinkimo
EBF maldos kalendorius*

Mieli TDE skaitytojai,

Pristatome tolesnę ištrauką iš gero mūsų Neakivaizdinės Biblijos mokyklos (NEBIM) draugo, Tarptautinės baptistų teologijos seminarijos Prahoje rektoriaus dr. Keitho Joneso knygos, išleistos jam dar esant Didžiosios Britanijos baptistų sąjungos (BUGB) vykdomojo sekretoriaus pavaduotoju (1998 m.). Tikimės, kad Jums ir Jūsų bendruomenėms šios mintys taip pat pasirodys naudingos.√

KYTAS DŽOUNESAS (KEITH G. JONES)

TIKINTI BAŽNYČIA: Ko galime pasimokyti iš anabaptistų ir baptistų

Michaelis Zatleris (Michael Sattler, 1490(?)-1527) ir „Šleitheimo išpažinimas“

Bruzdėjimas Ciuricho kantone išplito į pietinę Vokietiją ir už jos ribų. Vienas iš svarbiausių jo raidos momentų susijęs su Šleitheimo bendruomene, įsikūrusia Reino upės Šafhauzeno krante. Čia augančiam anabaptistų judėjimui vadovavo Michaelis Zatleris. 1527 metais, anabaptistų vadovų konferencijoje, jis visų svarstymui pateikė „Išpažinimą“—anabaptistų įsitikinimų septyniais svarbiausiais klausimais santrauką. Šis dokumentas, vadinamas „Šleitheimo išpažinimu“, buvo priimtas vos keletas metų po realios anabaptistų judėjimo pradžios, ir iki šiol tebėra reikšmingas tiems,

kas siekia suprasti ir interpretuoti anabaptistų viziją.

Michaelis Zatleris buvo benediktinų vienuolyno vyresnysis Švarcvalde, pietų

Vokietijoje. Gali būti, kad jis ten buvo ir tada, kuomet 1525 m. vienuolyną užėmė karinis būrys valstiečių per plačiai paplitusius neramumus, vadinamus Valstiečių karu. Šis metais anksčiau prasidėjo Valdshute, Bavarijoje. Na, o Valdshute anabaptistų mokymą formavo Hubmaieris; iš ten kilę valstiečiai dalyvavo vienuolyno užėmime. Ar Zatleris buvo su jais susitikęs? To nežinome, bet 1527 metais jis jau aktyviai dalyvavo Šleitheimo diskusijose.

Dėl savo vienuoliškos praeities Zatleris, galima manyti, anabaptizmą siejo su nauja krikščioniško gyvenimo regula. Per savo trumpą gyvenimą, kurį, tapęs anabaptistu, turėjo iki suėmimo, teismo ir mirties bausmės, jis daug diskutavo su kitais anabaptistais svarbiausiais šio augančio judėjimo klausimais. Kitaip nei apokaliptiniam evangelistui Hansui Hutui, Zatleriui rūpėjo, kad Dievo žmonės labiau siektų būti paklusnūs Kristui, negu kalbėtų apie ateitį.

Su Baltazaru Hubmajeriu jis svarstė, ar įmanoma, kad būtų reformuota visa visuomenė. Hubmajeris, humanistas, rafinuotas mokslininkas, turėjo viltį, kad taip galėtų būti. Zatleris, buvęs vienuolyno vyresnysis, tvirtai laikėsi dviejų atskirų „karalysčių“ sąvokos ir būtinybės surinktai tikinčiųjų bendruomenei atsiskirti nuo pasaulio.

Su Hansu Denku, kuriam labai rūpėjo krikščioniškasis dvasingumas, Zatleris diskutavo apie Šventojo Rašto užimamą vietą. Ankstyvieji anabaptistai stengėsi iširti „Žodžio“ ir „Dvasios“ svarbą ir santykį. (Ši tema pakankamai svarbi ir šiandien!) Zatleris laikėsi Šventojo Rašto viršenybės ir būtinumo visame gyvenime remtis juo, neleidžiant jo sumenkinti ar perkelti vien į dvasinę plotmę.

Austrija ir pietinė Vokietija

Pranašų mokykla ir debatai, kuriuos Cvinglis rengė Ciuriche, humanistinių reformų klimato, netrukus paskatino anabaptistų idėjų išplitimą po pietinę Vokietiją ir Austriją. Hubmaieris dalyvavo šiuose disputuose ir, būdamas išsilavinęs teologas, turėjo didelės įtakos anabaptistų judėjimo plėtotei. Prie jo netrukus prisijungė ir kiti; anabaptistų

bendruomenės ėmė rasti daugelyje regionų. Hansas Denkas, kai kurių vadinamas „meilės apaštalu“, pirmiausia akcentavo dvasinę judėjimo plotmę. Jo dažnai cituotas posakis: „Niekas negali iš tikrųjų sekti Kristaus, nesekdamas Jo gyvenime“, gerai atspindi anabaptistų tikėjimo sampratą.

Pilgramas Marpekas (Pilgram Marpeck, 1490(?)-1556)

Pilgramas Marpekas buvo rašytojas ir vienas iš pietinės Vokietijos anabaptistų vadovų nuo maždaug 1530 iki 1556 metų. Gimęs Tirolyje, Austrijoje, turbūt užaugo Bavarijos miestelyje Rozenhaime, o iš ten persikėlė į Austrijos miestą Ratenbergą, kur jo tėvas, Heinrichas, tarnavo kaip tarybos narys, meras ir rajono teisėjas. Marpekas gavo „mokslininko išsilavinimą“, kuris galima atpažinti ir jo raštuose. Jis dirbo kasyklose tiekimo agentu, o vėliau kasyklų teismo pareigūnu. 1528 m. jis buvo pašalintas iš pareigų, nes atsisakė pagelbėti gaudant anabaptistus. Manoma, kad anabaptistų mokymą jis priėmė apie 1525 metus. Nuo 1532 iki 1544 metų Marpekas gyveno Šveicarijoje ir keliavo po Tirolių, Moravijų ir pietinę Vokietiją. Jis steigė anabaptistų bendruomenes ir palaikė ryšius su huteritais bei Šveicarijos broliais. 1544 metais jis jau gyveno Augsburgėje ir vadovavo tenykštei anabaptistų bendruomenei. Marpekui priskiriami keturi darbai: „Aiškus atsakymas“, „Aiškūs ir naudingi nurodymai“, „Babilono ištvirkėlės demaskavimas“ ir „Išpažinimas“. Marpekas pripažino Kristaus dieviškumą, bet pabrėžė Kristaus istorinį, fizinį žmogiškumą. Jis tikėjo, kad Biblija tinkamai suprantama tik tuomet, kai ją tyrinėja visa tikinčiųjų bendruomenė, ir bene labiausiai iš visų ankstyvųjų anabaptistų pabrėžė nuoseklią teologiją apie Naujojo Testamento viršenybę Senajam. Marpekas parašė tokį apmąstymą apie pavasarį Dievo vynuogyne:

Vynmedžiai išaugino žiedus ir skleidžia kvapą. Taigi dangiškojo Tėvo sodas, kurį Jis pasodino, yra tikrieji tikintieji Kristumi Jėzumi. Per Kristaus kaip vynmedžio malonės syvus jie užaugina žiedus, kad galėtų matyti Dievą veikiant juose per Jo sodinius Kristuje, ir duotų Dievui garbę Jėzuję Kristuje.

Kasparas Švenkfeldas (Caspar Schwenckfeld), Strasbūras

1529 metais į Strasbūrą atvyko Silezijos didikas Kasparas Švenkfeldas, reformatorius, pabėgęs nuo katalikų ir liuteronų disputų. Jis buvo dvariškis, kurį iš pradžių buvo patraukusios Martyno Liuterio idėjos, tačiau vėliau jį suneramino jo manymu per didelis nuteisinimo tikėjimu akcentavimas. Švenkfeldas troško matyti pasikeitusį tikinčiojo gyvenimą. Strasbūras tuo metu buvo tikras Reformacijos lydomasis katilas. Pagrindinis miesto reformatorius, Martinas Buceris (Martin Bucer), buvo tolerancijos žmogus. Miestas įvairiais laikotarpiais svingingai priėmė Andriejų Karlšadtą (Andreas Karlstadt), Michaelį Zatlerį, Pilgramą Marpeką, Melchiorą Hofmaną, Hansą Denką, Vilhelmą Roibliną ir Sebastianą Franką (Sebastian Franck)—visi jie buvo svarbūs anabaptistų judėjimo veikėjai.

Švenkfeldas pradėjo debatus su Cvingliu kūdikių krikšto klausimu, išdėstydamas keturiasdešimt šešis teiginius prieš kūdikių krikštą. Švenkfeldui rūpėjo žmonių vidinis pasikeitimas. Jis teikė daugiau reikšmės ne išoriniams dalykams, dėl ko nepritarė kai kuriems anabaptistams, bet pasikeitusiam gyvenimui surinktos bažnyčios viduje.

Švenkfeldo, Denko ir Franko mokymai greičiausiai įkvėpė vėlesniame amžiuje išplitusį krikščionių spiritualistų judėjimą. Tačiau šioje knygoje pagrindinį dėmesį skirsime anabaptistams, kurie galėtų būti vadinami evangeliškais.

Anabaptistai Hesėje

Hesėje anabaptistų gyvenimas gimė per Valstiečių karo neramumus. Jis prasidėjo kaip antiklerikalinis judėjimas, kurio pirmasis žymus vadovas buvo Melchioras Rinkas (Melchior Rinck), kadaise buvęs Tomo Miuncerio sekėjas. Judėjimas augo, ir XVI amžiaus ketvirtajame dešimtmetyje svarbiausiu veikėju tapo Melchioras Hofmanas, laimėjęs nemažai sekėjų. Anabaptistai Hesėje suklestėjo labiausiai Pilypo, Hesės landgrafo, tolerancijos dėka, kurią pratęsė keturi jo sūnūs ir paveldėtojai.

Jie nesutiko vykdyti mirties bausmių tiems, kuriuos valstybinė bažnyčia laikė atskalūnais.

Nyderlandai

Olandijoje, kurioje taip pat vyravo reformų atmosfera, atsirado rimti nesutarimai Komunijos klausimu. Šių ginčų fone iškilo Melchioras Hofmanas, kurio mokymas iš pirmo žvilgsnio atrodė siūlęs patrauklią ir paprastesnę Eucharistijos formą. Šiaurinėje Vokietijoje ir Olandijoje ankstyvieji anabaptistų judėjimo metai buvo paveikti Miunsterio miesto įvykių. Šiame mieste grupė anabaptistų, vadovaujama Jano Matijso iš Harlemono (Jan Mattheijs) ir Jano Boikelco iš Leideno (Jan Beukelz), paveikta radikalios Hofmano idealizmo, igijo valdžią miesto taryboje ir paskelbė „Išrinktųjų karalystę“. Tuoju prasidėjo esminė miesto valdymo pertvarka, vykdoma remiantis Senojo Testamento mokymu. Buvo įvesta daugpatystė, mirties bausmė buvo taikoma net už menkus teisinius pažeidimus. Galiausiai katalikų vyskupas su kariuomene apsupo miestą ir jį užėmė, išžudydamas gyventojus. Narvai, kuriuose buvo demonstruojami šių anabaptistų vadovų palaikai, ir dabar kabo prie šv. Lamberto bažnyčios bokšto smailės. Tai buvo ir lieka liūdnas pasakojimas krikščionių bažnyčiai, kaip katalikams, taip ir anabaptistams.

Anabaptistai šiame krašte atsigavo vadovaujami Meno Simonso (Menno Simmons, 1496-1561). Jis ir Dirkas Filipas (Dirk Philips) atmetė Miunsterio propaguatą smurtą, jį laikė nukrypimu nuo radikaliosios reformacijos, siekė gilesnių ir dvasiškesnių anabaptistų vizijos išvalgų, skatino taikdarišką tikinčiųjų bendruomenes ir pabrėžė tarnavimo mokinybę. Šiuos įsitikinimus bene geriausiai iliustruoja Dirko Vilemsio iš Aspereno (Olandija) istorija. Vilemsas buvo suimtas 1569 metais už tai, kad buvo anabaptistas. Vieną dieną jis pamatė, kad jo kameros durys atdaros, ir pabėgo. Jį ėmė vyti kalėjimo prižiūrėtojas, ir jiems bėgant per užšalusį tvenkinį jo persekiotojas įlūžo. Vilemsas sugrįžo gelbėti prižiūrėtojo, buvo iš naujo suimtas, kankintas ir pagaliau pasmerktas lėtai mirčiai ant laužo Albos hercogo, Fernando Alvarez de Toledo, Olandijos grafo patvarkymu, kuris veikė

katalikiško karaliaus, Ispanijos Pilypo, įsakymu.

Jakobas Huteris (Jakob Hutter, ? – 1536)

Jakobas Huteris savo vardą suteikė vienai iš anabaptistų grupių – Moravijos huteritams. Ši grupė išplėtojo labai savitą krikščioniškos bendruomenės gyvenimo ir bendruomeninio turto formą. Huteritų pradžia buvo Nikolsberge (Mikulove), Moravijoje, 1528 metais. Tuomet jiems vadovavo Jakobas Vydemanas (Jakob Wiedemann). Huteris vėliau išvystė bendruomenio turto koncepciją, vėlesniais amžiais tapusią skiriamuoju huteritų požymiu. Ši koncepcija įgyvendino jų teologinį supratimą, jog naujoje, Dievo kuriamoje tvarkoje bendruomenė eina pirmiau už individą. Galbūt ši įžvalga gimė stebint valstiečių judėjimą, o laikui bėgant tapo stipriu įsitikinimu, jog būtina siekti teisingumo vargingiesiems. Huteritai išsiuntė šimtus misionierių po visą Europą; daugelis jų buvo nukankinti. Dabar, praėjus beveik penkiems šimtams metų, bendruomeninio gyvenimo būdo besilaikantys huteritai daugiausiai gyvena Šiaurės Amerikoje ir Jungtinėje Karalystėje.

Biblinis, radikalus, teisybės ir taikos siekiantis judėjimas

Kad ir ką jų amžininkai stengėsi užrašyti, kad ir kaip pagrindinė Bažnyčios istorijos srovė perdavė tą pasakojimą, atidi ir mąsli analizė atskleidžia turtingą šio po visą vidurio ir vakarų Europą išplitusio radikaliosios anabaptistų tradicijos paveikslą. Ši tradicija pasižymėjo troškimu rinkti tikinčiųjų bendruomenes, kurios būtų atpažįstamos iš krikšto pagal žmogaus tikėjimo išpažinimą, rimtai ir bendruomeniškai studijuotų Šventąjį Raštą, o Evangelijas naudotų kaip raktą jam suprasti. Anabaptistai labai rūpinosi teisingumu bei taika, siekdami tokių tarpusavio santykių, kuriuose nebūtų hierarchinio valdymo ir kur būtų tikima, jog įsitikinimai ir bažnyčios samprata nėra karalių, teisėjų ar valdovų reikalas, bet kad karūnos teisės priklauso Atpirkėjui. Tokie buvo anabaptistai.

Tomas Miunceris (Thomas Müntzer, 1489(?)–1525)

Be Miunsterio įvykių dalyvių, dar vienas vadinamasis anabaptistas, kurį visi prisimena, yra Tomas Miunceris. Jis gimė Štolberge, Harco kalnuose, ir įgijo puikų teologinį išsilavinimą Leipcigo ir Frankfurto universitetuose. Jis tapo kunigu ir po tarnystės kaip vyrų vienuolyno vyresnysis bei moterų vienuolyno ganytojas, 1520 metais Miunceris tapo pamokslininku šv. Marijos bažnyčioje Cvikau mieste. Čia jis ėmė bendradarbiauti su vadinamaisiais Cvikau pranašais, ir kartu su jais ėmė svajoti apie dvasinę visuomenę, kurioje bažnyčiai vadovautų ir į priekį ją vestų valstiečiai. Kristoferis Roulandas (Christopher Rowland) mano, kad mūsų turimos žinios apie Miuncerį iškreiptos. Tačiau daugelis anabaptistų tyrinėtojų, nors ir pažymėdami jo radikalumą, abejoja, ar jis gali būti laikomas anabaptistu. Kai kurie istorijai priskiria jį spiritualistams.

Anglijos anabaptistai?

Anabaptistų idėjos į Angliją nukeliavo labai anksti. Visų pirma, jau anksčiau gyvenusio Džono Viklifo mokymai buvo vienas iš ikireformacinių šaltinių, tapęs vienu iš anabaptistų vizijos statybinio bloku. Pirmoje radikalių reformų kartoje nebuvo atskiros žmonių grupės, kuri vadintųsi anabaptistais. Šis vardas buvo sugalvotas kitų ir primetamas beveik visoms grupėms, kurių pažiūros ėjo toliau negu magistrinių reformatorių, ir kurios vystė radikalią mintį, jog žmonės yra laisvi rinktis ir garbinti Dievą kaip nori. Tai dažnai buvo susiję su antiklerikalizmu – požiūriu, kad nesi gimęs tam tikros tautinės bažnyčios nariu, bet esi laisvas pats pasirinkti, ir kad Šventasis Raštas labiau negu tradicija yra standartas, principinis atramos taškas, nustatantis krikščionybės esmę, ir bažnyčios bei gyvenimo stiliaus pavyzdys kaip tikinčiajam, taip ir bendruomenei.

Kristoferis Hilas (Christopher Hill) ir kiti mokslininkai anabaptistais vadino įvairias Anglijos Reformacijos radikaliojo sparno grupes. Remiantis jau mūsų apžvelgtų grupių pavyzdžiais, tai nėra netinkamas apibūdinimas. Hilas rašo:

Esminė anabaptizmo doktrina buvo ta, kad kūdikiai neturėtų būti krikštijami. Krikšto priėmimas – priėmimas į bažnyčią – turėtų būti laisvanoriškas suaugusio veiksmas. Tai aiškiai prieštaravo mokymui apie nacionalinę bažnyčią, kuriai priklausė kiekvienas Anglijos vyras ir moteris: vietoje to anabaptizmo vizija rėmėsi savanoriškų bendruomenių formavimu iš tų, kurie asmeniškai tiki esą išrinkti... Daugelis anabaptistų atsisakydavo duoti priesaiką, nes nesutiko su tuo, kad religinės apeigos būtų panaudotos teisiniams tikslams. Kiti atmetė karą ir karinę tarnybą.

Pagal šiuos kriterijus, Hilo nuomone, tarp radikaliųjų bendruomenių, iškilusių Anglijos reformacijos ir pilietinio karo bei respublikos laikais, buvo daug anabaptistiškų. Kai kurios turėjo savo judėjimo pavadinimus ir išsilaikė kelias kartas. Kitos, kaip ir Europos žemyne, apėmė tik vieną bendruomenę ir gyvavo tik keletą metų, arba tapo grupe, dabar žinoma kitokiu vardu.

Taikant tokį laisvą pirmosios anabaptistų kartos apibrėžimą, tam tikros radikaliosios Anglijos reformacijos grupės tikrai gali būti laikomos proto-anabaptistais, arba anabaptistų vizijos bendraminčiais. Pavyzdžiui, tokie buvo familistai, vadovaujami Kristoferio Vitelso (Christopher Vittels). Tai buvo iš esmės pasauliečių judėjimas, sėmėsis įkvėpimo iš Henrio Niklaso (Henry Niklaes), 1502 m. gimusio Miunsteryje, idėjų. XVII amžiuje dar buvo levelerių ir digerių judėjimai, kurių pagrindinis rūpestis buvo teisingumas vargšams ir agrarinė reforma. Jų pagrindinis mąstytojas, Gerardas Vinstenlis (Gerrard Winstanley), tikriausiai buvo labiau politišką nei pats judėjimas, bet visi leveleriai ir digeriai pasižymėjo ir teologijos, ir socialinio bei politinio teisingumo troškimu, išaugusiu iš radikaliosios anabaptistų reformacijos.

Ar buvo ir kitų anabaptistų?

Kuomet paminimi anabaptistai, žmonės paprastai iš karto prisimena Miunsterį, tačiau tai tik nedidelė daug platesnės istorijos dalis. Šioje knygoje daugiausia dėmesio skiriame Meno Simonso ir jo draugų, tokių kaip įžymusis Dirkas Vilemsas, kūrybingam

liudijimui. Mąstome apie pirmųjų anabaptistų bendruomenių patirtį, Hubmajerio įžvalgas ir „Šleitheimo išpažinimą,“ bei žvelgiame į palikimą, kuris išplito po visą Europą bei padarė įtaką mūsų pačių, baptistų, tikinčiųjų bažnyčiai. Šias grupes galėtume vadinti evangeliškais anabaptistais; jie ir būtų mūsų tyrinėjimo centrinis objektas. Be kitų įžvalgų, šios anabaptistų grupės pasižymėjo savo samprata apie Šventojo Rašto vietą ir naudojimą, asmenišką atsiliepimą į Dievo kvietimą svarbą ir tikinčiojo krikštą, bažnyčios prigimtį ir misijos svarbą. Šie dalykai labai reikšmingi ir šiandien.

Reformacijos realybė

Anabaptistų vizija aiškiai skyrėsi nuo magisterinės reformos. Mūsų laikų anabaptistai teologai stengėsi aiškiai parodyti, jog jie priklauso kitai, radikalesnei Reformacijos gijai, tiesiogiai nepriklausančiai pagrindinei protestantiškai plėtotei, kuri buvo susijusi su tautine valstybe tokiose tradicijose kaip reformatų (presbiterionų), liuteronų ir anglikonų, bei iš jų kilusių krikščionybės formų, tokių kaip metodizmas. Anabaptistų/baptistų bendrija buvo persekiojama tiek protestantų, tiek katalikų bažnyčių ir valstybių. Jie buvo laikomi grėsme todėl, kad primygtinai teigė, jog bažnyčia ir valstybė turėtų būti atskirtos ir kad Europa nėra, kaip kad daugelis įsivaizdavo, „krikščioniška civilizacija.“

Tokia vizija kenkė tam visuomenės modeliui, kurį Liuteris, Cvinglis ir Kalvinas, nepaisant viso jų ryžto reformuoti bažnyčią, norėjo išlaikyti. Tokiomis aplinkybėmis katalikus ir protestantus suvienijo neapykanta anabaptistams ir jų persekiojimas. „Anabaptizmas“ tapo vengtinu terminu, kuris iš dalies tik mūsų laikais buvo įvertintas iš naujo, ir pripažintas kaip patraukli Dievo žmonių bažnyčios vizija. Anabaptistai save laikė Dievo surinktais ir, kaip tikri Jo tarnai, savo misija laikė būti Kristaus mokiniais pasaulyje.

(Tęsinys kitame numeryje)

Vertė Ruta Inkenaitė ir Lina Andronovienė ✓

Pasaulinio baptistų alianso (PBA) metinis susirinkimas, 2013 m. liepos 1-6 d.

Šiais metais šis susirinkimas įvyko Ocho Rios kurorte, Jamaikoje, kur turėjau galimybę dalyvauti ir aš. Prieš šį susitikimą turėjome ir kas penkerius metus vykstančią baptistų teologijos dėstytojų konferenciją.

Šį penkmetį PBA pasirinktas akcentas yra Šventoji Dvasia, ir šių metų susirinkimo tema – “Žingsnis į žingsnį su Dvasia.” O kadangi susirinkimas vyko Jamaikoje, susirinkimą lydėjo saulė, karibių muzika ir mūsų brolių ir seserų Jamaikoje svetingumas. Kaip visada, be reportažų iš įvairių PBA regionų

kalbėjoms aktualiomis temomis – apie santykius PBA, tarp įvairių ir kartais labia skirtingų narių, santykius su kitomis denominacijomis, apie politinę ir žmogaus teisių situaciją “karštuose” mūsų Žemės kampeliuose. Kai kam iš jūsų pažįstamam teologui, daugelį metų besidarbavusiam prie praktinio Kalno pamokslo taikymo krikščioniškoje kasdienybėje, taikdarystės šaukliui Glenui Stassenui buvo įteiktas šių metų Dentono ir Janice’ės Lotzų Žmogaus teisių apdovanojimas, už daugybės metų darbą taikdarystės srityje.

Lina Andronovienė ✓

Europos baptistų federacijos (EBF) metinis tarybos susirinkimas, 2013 m. rugsėjo 25-28 d.

Daugelis iš jūsų žinote, kad rugsėjo pabaigoje kuriame nors Europos kampelyje Europos baptistų sąjungų atstovai susitinka metiniam susirinkimui. Šiais metais taryba rinkosi Slovakijos sostinėje Bratislavoje (150 dalyvių iš 43 šalių). Žinia, EBF geografinės žinios kiek nestandartinės, ir į Federaciją įeina sąjungos iš tokių šalių kaip Libanas, Izraelis, Jordanija, Egiptas. Šiais metais turėjome dovaną – dalyvį iš karo alinamos Sirijos. Brolis (vardų nenurodau, kadangi informacija pakankamai jautri) ir jo bendruomenė darbuojasi regione, kuriame pačios karo audros nesiaučia, tačiau kurį yra užplūdusios pabėgėlių minios. Daugybei pabėgėlių padėti stengiasi ir Libano baptistai; o per keletą paskutinių mėnesių jų sulaukė ir Bulgarijos baptistų sąjunga. Teodoras Oprenovas, Bulgarijos baptistų sąjungos generalinis sekretorius, su manimi pasidalino šia visiškai jiems nauja situacija – kaip komunikuoti, kaip praktiškai pagalbėti, kaip savo meilę parodyti viso savo turto netekusiems, traumuotiems, arabiškai kalbantiems, musulmonų religiją išpažįstantiems žmonėms, staiga atsiradusiems tavo šalyje?

Tad posėdžių metu daug laiko skyrėme situacijai Artimuosiuose Rytuose nušviesti. Vienas iš dalykų, kuriuos pabrėžia ten gyvenantys ir besidarbuojantys broliai ir seserys – tai, kad Vakarų pasirinkimas palaikyti tam tikras jėgas, ir ypač karinę intervenciją, prie gero neveda. Svarbiausias daugelio jų rūpestis – kaip Kristų gyvai liudyti nepriklausomai nuo to, kuri politinė srovė yra valdžioje; kaip humanitarine pagalba padėti visiems, nepriklausomai nuo jų

tikėjimo; kaip patiems išlikti be kartėlio ir mylėti savo šalį. Prisiminkime šiuos mūsų seseris ir brolius; mūsų dienos ir mūsų rūpesčiai palyginus su jų – pasakų karalystė...

Visas posėdis buvo perpintas Psalmių žodžiais; su viena iš psalmių pradėdavome kiekvieną rytą, su kita baigdavome vakarą. Vieną iš vakarų man teko pristatyti TDE jau minėtą giesmyno projektą "Atneškime savo dovanas: Giesmės iš Europos baptistų bendruomenių". Šio leidinio tikslas – surinkti įvairias, senas ir naujas, giesmes, gimusias įvairiose šalyse. Projekto mintis ta, kad šios giesmės toliau galės būti verčiamos į įvairias kalbas, ir taip praturtinti tiek muzikinį, tiek teologinį bendruomeninių giesmių repertuarą. Į valandą su trupučiu sutilpo gal tik pusė jau turimų giesmių – ir koks muzikos bei minčių kaleidoskopas atsiskleidė kartu giedant! (Vis dar laukiu, gal kas atsiųs lietuviškos giesmės pasiūlymą šiam giesmynui...)

Posėdžio metu išrinkome ir naują EBF prezidentą – Otnielį Bunaciu iš Rumunijos baptistų sąjungos. Turiu džiaugsmą jį pažinoti asmeniškai, ne tik kaip teologą, pastorių, bet ir kaip plačios ir šiltos širdies žmogų. O viceprezidentu buvo išrinktas Asaturas Nehapetyanas iš Armėnijos – sąjungos, kuri po Sovietų Sąjungos griūties turėjo vos keletą bendruomenių, o dabar jungia daugiau kaip 150 bendruomenių. Asaturas yra ir Tarptautinės baptistų teologijos seminarijos (IBTS) doktorantas.

Kalbėjomės ir apie pokalbius su kitomis denominacijomis – Europos protestantais (vadinamąja Protestantiškų bažnyčių Europoje konferencija), metodistais, Romos Katalikų bažnyčia (dialogo su pastarąja rezultatai buvo išleisti paskutiniame *American Baptist Quarterly* numeryje; jį turi ir NEBIM biblioteka, ir kam šis leidinys būtų įdomus, prašom kreiptis).

Posėdžio metu priimtas rezoliucijas (anglų kalba) galima rasti EBF svetainės puslapyje: <http://www.ebf.org/council-resolutions>.

Lina Andronovienė ✓

Europos Baptistų Federacijos (EBF) maldos kalendorius

Rugsėjo 30 - spalio 6 meldžiamės už:

Evangelikų baptistų bažnyčių Prancūzijoje federaciją

Bendruomenių skaičius:	119
Bendras narių skaičius:	6505
Prezidentas:	Jean Dupupet
Generalinis sekretorius:	Marc Deroeux

Spalio 7-13 melsimės už:

Baptistų bažnyčių Izraelyje asociaciją...

Bendruomenių skaičius:	19
Bendras narių skaičius:	800
Prezidentas:	Monther Nauom
Generalinis sekretorius:	Bader Mansour

... ir Evangelikų bažnyčių tarybą Šventojoje Žemėje (Palestinos teritorijos)

Bendruomenių skaičius: 11
Sekretorius: Bassam Banoura
Prezidentas: Munir Kakish

Spalio 14-20 už:

Vengrijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 368
Bendras narių skaičius: 11 854
Prezidentas: Janos Pap
Generalinis sekretorius: Kornel Meszaros

Spalio 21-27 už:

Škotijos baptistų sąjungą

Bendruomenių skaičius: 164
Bendras narių skaičius: 12 000
Generalinis direktorius: Alan Donaldson

Spalio 27 – lapkričio 3 už:

Portugalijos baptistų konvenciją

Bendruomenių skaičius: 72
Bendras narių skaičius: 4800
Prezidentas: Abel do Real Fontes Pego

EBF maldos kalendorių bei išsamesnę informaciją apie maldos poreikius galite rasti Europos Baptistų Federacijos internetiniame puslapyje: <http://www.ebf.org>. ✓

*Straipsniai trumpinami ir redaguojami redakcijos nuožiūra. Redakcijos nuomonė ne visada sutampa su autorių nuomone.

*Jei norite atsisakyti naujienų, atsiųskite tuščią elektroninį laišką su žodeliu - NESIŪSTI.

© Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

El.paštas: office@baptist.lt

Mūsų sąskaita:

Lietuvos evangelikų baptistų bendruomenių sąjunga

Įmonės kodas: 192077697

AB SEB bankas,

Banko kodas: 70440

Sąskaitos nr. LT79 7044 0600 0415 1925